Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 216

Aubry, J. P.

[S.l.], 1713

Quaestio 7ta

urn:nbn:de:bsz:31-122286

Visual Library

Dicendum 1. Cum communi et certa Catholicorum sententia.
Causa physice efficiens, saltem principalis humanitatis et
conceptionis Christi fuit Deus, atque adeo tota S. Trinitas
quamvis hoc mirabile opus Spiritui S. specialiter attri-
buatur. Ratio quod Deus fuerit causa principalis et ita quod illa quod
ipse et causa efficiens et maxime et ita Christi quae dua
[illegible] enim in aliorum hominum generatione a solo Deo produci
conservari solent per creationem. Deinde enim quia fuit causa principalis
per quam ipsum Christi corpus in castissimo Virginis utero
factum est, et in unico enim instanti perfecte, physica Deus
fuit causa principalis efficiens unionis effectivae inter corpus
et animam Christi. quod autem tota SS. Trinitas fuerit causa
principalis ratio est, quia iuxta S. Augustinum indivisa sunt opera
Trinitatis scilicet ad extra. [illegible] sicut et indivisa Trinitatis
essentia. Cur vero quod hoc opus speciales Spiritui S. adscribatur
triplicem rationem reddit S. Thomas hic quaest. 32 art. 1. 1ma est
quia est opus amoris praecipuum: Spiritus autem Sanctus est amor
Patris et Filii. 2da est, quia est ex sola Dei gratia, quae
Spiritui S. tribuitur. 3tia quia donum sanctificationis divinae
[illegible] et sanctificationis Spiritui S. adscribitur: Incarnationis autem
terminus totalis est Christus Dei filius. Et Sanctorum atque ex his
causis enim Angelus Lucae imo opus istud Spiritui Sancto spe-
cialiter attribuit dum ait ad Virginem. Spiritus S. superveniet
in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et Ecclesia in symbolo
profitetur de Filio Dei, qui conceptus est de Spiritu S. natus ex
Maria Virgine.

Dicendum 2. B. Virgo enim efficienter concurrit in suum
Filium illo saltem influxu, quem aliae Matres praestant respectu
suorum filiorum salva tamen Virginitatis perfectione. Nemo quidem

Operata ē saltem antecedenter ad ipsā cceptionē aliquid active scilicet praeparando māā ut set apta cceptioni. 2do active ccurrit ad ipsā cm subministradoē huius māæ attrahendo ipē, illā ex venis modo quodā vitali ac per naāle facultāē uteri ad locum ppriū generaōnis promovendo, tam hunc influxum praestant cm aliæ Matres. 3tio operata ē active cm cscqter ad cceptionē Chri idqz aliæ Matres quoqz operant post cceptā ac animatā iam prolem, fovendo scilicet illam calore naāli uteri praeparando ac subministrando illi allimentū per qd eadem nutriat et ad maiorē qtitāē perducat.

Dicendum 3tio cum comuni pblig B. Virgo active ccurrit cm ad formaōē corporis Chri et ad pductionē unionis esslis ipter cg et ad illg si aliæ matres ad hos effectus ccurrunt. Raō ē quia hoc supposito nulla ē raō specialis cur iste ccursus B. Virgini denegetur, nec enim obstat qd formaō corporis facta fuerit mira celore in unico instanti, hinc enim n sequit, qd ad hoc n pluerit B. Virgo operari, sd tm sequit qd adiuvari debuerit virtute quadā altiore spiritus s. qd si vero aliæ Matres ad hos effectus n ccurrant coīter dicit qd pblig nec B. Virgo ccurrerit, quia licet supernaālr ad hoc elevari pluisset praeter morē aliarum matrum n da ad est sufficiens fundamentum tale miraculū adstruendi, cum cm sine hoc sufficienter salvet vera Maternitas B. Virginis posito qd cm aliæ matres ad dictos effectus n soleant active influere. Caeterū an Matres aliæ ad formaōē corporis et unionē esslē ccurrant active an vero solo Pater mediante virtute seminis virilis eos effectus pducat, quaestio ē philosphica negtivā tenuit arles, quā quia sentus ē S. Thomas hinc negamus;

B. virginem ad eos effectus active generisse, affirmativam tuetur Gellensis quem sequitur Scotus, S. Bonaventura et alii ac plerea dicunt quod etiam B. virgo ad istos effectus generarit. C.

Obiicies imo Proverbiorum 9. dicitur, sapientia aedificavit sibi domum, sed sapientia autem Dei est ipse Dei filius, et domus illius est corpus Christi, quod Joan. 2. etiam templum illius appellatur, ergo filio Dei potius attribuenda est efformatio corporis Christi, quam Spiritui S. R. negando consequentiam ad summum enim sequitur, etiam filium Dei formasse corpus Christi, quod ultro conceditur, non autem sequitur, quod formatio haec filio potius quam Spiritui sancto sit appropriandam, adde quod locus citatus a multis intelligatur vel de domo Ecclesiae, quam sibi sapientia increata aedificavit, iuxta illud super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, vel de B. virgine quam Christus per sua merita et obtinuit et tot gratiis ornavit, ut dignum eius habitaculum effici mereretur.

Obiicies 2. si Spiritus S. specialiter fuit causa efficiens corporis et humanitatis Christi, et illum maxime maxime influxum praestitit quam alias praestare debuisset pater, ita dicendus est eius pater, et Christus filius Spiritus sancti, hoc non potest admitti. R. negando majorem quia uti S. Thomas quaest. 32. art. 3. observat ad paternitatem et filiationem proprie talem non sufficit quicunque influxus activus unius in alterum, vel processus unius ab altero, sed debet esse talis per quem vivens a vivente generetur, et procedat in similitudine naturae. Christus vero non processit a Spiritu S. in similitudine naturae, Christus vero non processit a Spiritu sancto in similitudine naturae, nam secundum naturam humanam, secundum quam processit a Spiritu sancto non est ei similis, aeterna vero generatione processit quidem in similitudine naturae sed a patre, non vero a Spiritu S.

182. Unde quamvis Christus vere sit filius patris ratione generationis aeternae et qua Deus, non tamen est filius Spiritus Sancti, nec ob aeternam generationem, nec ob temporalem.

Articulus 2dus

Quae fuerit Causa efficiens unionis Hypostaticae

9. Dicendum imo cum Communi ac Certa sententia Causa principalis unionis hypostaticae, in qua praecipue consistit Incarnatio in fieri est quorum ipse Deus, adeoque tota SS. Trinitas, ubi habetur in Capitulo Firmiter de Summa Trinitate, ubi dicitur unigenitus Dei filius Jesus Christus a tota Trinitate communiter incarnatus est, quamvis haec quoque unio effectusque eiusdem specialiter iterum Spiritui Sancto tribuatur ob rationes paulo ante indicatas. Ratio vero Communis ac Certae sententiae est, quia per causam efficientem principalem unionis hypostaticae intelligitur illa causa quae hanc per propriam virtutem hypostaticam produxit, talis autem nec fuit nec potuit esse ulla causa creata, tum

1, quia nulla creata potest libere propria virtute, ut faciat Deum subsistere in natura aliena, quoniam hoc esset quodammodo Deum subiicere virtuti creatae, tum enim quia nulli creaturae potest esse connaturale esse unitam hypostatice personae divinae, ergo multo minus potest ipsi esse connaturalis virtus efficiendi talem unionem. [illegible] Dum [illegible] Dnu [illegible] 8. Martij 1718

Dicendum 2º probabilis et pia est sententia eorum, qui cum Vstrato
Rhodes et aliis dicunt B. Virginem velut causam instrumentalem divinitus 10.
elevatam ad unionis hypostaticae productionem physice concurrisse. probatur 1º
auctoritate patrum apud Suarez qui omnes hanc opinionem tenent ut piam
et probabilem disp. 10 sect. 1ma. Sic Ambrosius ait: Caro per Virginem unita est Deo.
Euthymius vocat B. Virginem Instrumentum Incarnationis. S. Bernardus dicit
Virginem fuisse mulierculam, quae tria sata Evangelica unione scilicet
Deitatis et Divinitatis tam bene fermentavit, ut nec divisione quidem facta
Carnis et animae Caro vel anima a verbo divideretur. probatur 2º ratione tum
quia cum una parte possibile non erat per potentiam obedientialem, quam videlicet
potentia obedientialis activa in ordine ad producendos quoscunque effectus
non repugnet, tum quia gloriosius id fuisset B. Virgini, tum enim quia
hac ratione magis proprie intelligeretur concepisse Deum, et non tantum 11.
purum hominem.

Objicies: Christus totus proprie dicitur a B. Virgine lactatus et a
Judaeis passus atque occisus, licet tantum secundum unam partem nempe naturam
humanam sit lactatus passus occisus: ergo etiam dici potest proprie a virgine
conceptus licet tantum secundum naturam humanam conceptus sit. Respondeo nego Con: dum
enim Christus lactabatur et patiebatur, pro priori naturae signo iam erat
suppositum esse hoc Deus et persona divina: unde actiones et passiones
Humanitatis toti Christo ac supposito divino recte tribuebantur ~~et~~ pro
priori signo, quo Deus extra animam B. Virgine [illegible] Carni
erat unitus Verbo. deinde per sublationem unionis inter animam et corpus in
occisione factum est ~~tolle~~ tollebatur Christus, quia ad totius sublationem
sufficit una totius partis: ad positionem vero totius non sufficit una
effici partem, quae de se nulla cum toto quatali nexum habet connectione
uti non est natura humana ad totum ~~compositum~~ complexum Deum hominem.

Objicies: Tum miraculum asseri non debet sine solido fundamento, praesertim
cum Deus iuxta psalmistam faciat mirabilia magna solus. ergo
Respondeo sufficiens adesse fundamentum ad huius opinionis saltem probabilitatem
asserendam.

Deus facit mirabilia magna solus ut Cāa pincipali, per hoc
tn̄ n̄ excludit Cāā creatā instrumentalē, ut solet in conversione
peccatoris, cuius voluntas cum physice concurrit, ut scriptura admi-
nistrare, in miraculis Christi, in quo cum dea ipsius humanā
potentialis saltē probet concedi.

1 Obj. 3 influxus instrumentalis cum lapidi concedi possit, ergo per hunc
n̄ salvatur quomodo Virgo fuerit Mater Dei. R. transeat ant. cuius con-
n̄ salvatur quomodo Virgo fuerit Mater, et per hunc solum influere n̄ salvatur quomodo B. Virgo fuerit Mater
Dei Con. per hunc et per alia quæ Virgo ut Mater in conceptione
Christi præstitit nego.

Obj. 4. Influxus Matris ē principalis n̄ instrumentalis: ergo si Virgo ut
Mater influxit fuit ut Cāa principalis unione hypostaticæ, ponatur
ordinis. R. dis: ant. influxus Matris ē principalis in iis quæ sunt ordinis
naturalis Con. in iis quæ sunt ordinis supernaturalis, ut ē unio hypostatica nego.

Obj. 5. Reliqua Mater generans suppositum, et tamen n̄ efficiunt
unionem inter naturam et subsistentiam filii generati: ergo B. Virgo potest
unionem hypostaticam dici concedisse Deum, licet n̄ concurrerit ad unionem hypostaticam et internaturalem.
R. conceptum primum ptea ant. nego suppositum alterius quod internaturale et
subsistentia ptā n̄ naturā diversitatem, qua unita nihil ē positivum, unio
intercedat. unde ad generatoinem suppositi creati sufficit generare
unionem inter formam et materiam, ex quo resultat per se suppositum
suppositum sive natura completa singularis n̄ unita digniori.
At ex generatione naturæ humanæ per se n̄ resultat suppositum divinum
seu natura humana persona divina unita.

16 Obj. 6. Nulla creatura potest elevari ad actiones instrumentales creandi
ergo nec ad producendam unionem hypostaticam, quæ altioris ē ordinis quam
actiones naturales. R. ant. a multis probabiliter negari: dein transeat, nego con.
si nulla creatura ad creandum elevari potest, inde ē, quod omnis actio
creata nisi fiat ex subiecto, quod creari repugnat. at unio hypostatica
cum saltē præsupponit materialiter ut potentiam subiectum, creari
n̄ debet.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Nec obstat qd sit ordinis supernaalis na cm visio beatifica e ordinis altioris ad quam intellectg creatg elevatg.

Obij ultimo. Sic pari modo poterit dici, B Virgine ad aa Chri creanda supernales generasse, hoc aute nemo facile dixerit qd B negi scopla, na scent ad hoc generandu n e necesse parentes influant in aa reale, pbler gratid opq e, ut in ipsa unione requirant, vi cuius generatr cm totu qtale generari dicit, sic em ut Chrg qtalis a virgine generatg ee dicat n e nesse, utq aa mediant verbu influxerit, sufficit aute et pbler nescriu e ut et in unione aa cum Cpore etia ratione pax huax de se indifferentis cum verbo physice influxerint. quaest. 8 de unione hypostatica et eius terminis

Quæstio 8va

De unione Hypostatica et eius Terminis.

Post explicatas Caas extrinsecas Incarnationis agendu n e cm de Cdis ire quasi Cais intrinsecis eiusde, en de principijs intrinsecis Incarnationis in facto ee considerata. i.e. de ipsa unione hypostatica et de extremis eiusdem, qua per eandem uniunt et qslituunt unu Chru Deu Ceu roe. art. 1 mg quid sit unio hypstca

Articulus Imus 1

Quid sit unio hypostatica

Per unione hypstca intelligit ide ac fod illa per quam verbu et naa huda denominant entitate unita physice in unitate psona, sen ipse quodlis nexus et vinculu, qd inter verbu et naa huaa intercedit, et per qd ee illis sit unu alique suppositu seu psona! et quide n moralr ~ affective, sed vete physice, pro ut alibi dictu e contra Ceu totu de hac iam quarit Casane in quali entitae physica qristat.